

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2010-2011

22 NOVEMBRE 2010

Proposition de loi modifiant la loi du 23 juin 1976 instituant un pécule de vacances pour certaines catégories de personnes et instaurant un pécule de vacances en faveur des personnes invalides

(Déposée par
M. André du Bus de Warnaffe)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi reprend le texte d'une proposition qui a déjà été déposée à la Chambre des représentants le 2 avril 2010 (doc. Chambre, n° 52-2543/1).

Les travailleurs ont droit, par année, à un certain nombre de jours de vacances. Pour ces jours de vacances, le travailleur a droit au maintien de son salaire ordinaire mais aussi à un supplément. Le pécule est payé en une fois au moment où le travailleur prend ses vacances principales, au plus tôt le 2 mai de l'année de vacances.

Il existe également des systèmes de vacances jeunes qui permettent aux personnes qui débutent un travail, et donc n'ont pas presté suffisamment de jours, de compléter leurs droits par une allocation versée par l'ONEm. Une réglementation similaire est celle des «vacances seniors», pour des travailleurs âgés qui reprennent le travail après une longue période d'inactivité.

Le pécule de vacances est également attribué à certaines personnes inactives. Ainsi, les pensionnés perçoivent chaque année un pécule de vacances, conjointement avec le paiement de la pension du mois de mai. Le montant du pécule de vacances est forfaitaire (711,01 euros au taux ménage et 568,80 euros au taux isolé en 2009). En outre, ce montant est augmenté de 5 % pour les bénéficiaires d'une pension ayant pris cours avant le 1er janvier 1968.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2010-2011

22 NOVEMBER 2010

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 23 juni 1976 tot invoering van een vakantiegeld voor bepaalde groepen van personen en tot instelling van een vakantiegeld voor invaliden

(Ingediend door
de heer André du Bus de Warnaffe)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 2 april 2010 in de kamer van volksvertegenwoordigers werd ingediend (stuk Kamer, nr. 52-2543/1).

De werknemers hebben recht op een aantal vakantiedagen per jaar. Tijdens die vakantiedagen behoudt de werknemer zijn gewone loon, maar wordt hem tevens een supplement toegekend, te weten het vakantiegeld dat in één keer wordt uitbetaald, bij het begin van de belangrijkste vakantieperiode van de werknemer. Die uitbetaling gebeurt ten vroegste op 2 mei van het jaar waarin die vakantie wordt opgenomen.

Daarnaast bestaat de regeling van de «jongeren­vakantie», waarbij jonge mensen die pas aan de slag zijn gegaan, en dus nog niet voldoende werkdagen hebben gepresteerd, hun vakantiegeld aangevuld zien met een RVA-uitkering. Een vergelijkbare regeling is de «senio­ren­vakantie», maar dan voor oudere werknemers die opnieuw gaan werken na een lange periode van inactiviteit.

Ook sommige groepen die niet tot de beroepsbevolking behoren, krijgen vakantiegeld, bijvoorbeeld de gepensioneerden die jaarlijks vakantiegeld ontvangen, tegelijk met de uitbetaling van de pensioenuitkering voor de maand mei. Het bedrag van het vakantiegeld is een forfaitair bedrag (in 2009 was dat 711,01 euro voor een gezin en 568,80 euro voor een alleenstaande). Bovendien wordt dat bedrag verhoogd met 5 % voor wie recht heeft op een pensioen dat is ingegaan vóór 1 januari 1968.

Mais, le pécule de vacances est encore loin d'être généralisé et certains allocataires n'en bénéficient pas, comme les bénéficiaires d'une pension d'invalidité.

Il est vrai que le Parlement a récemment adopté, par la loi du 30 décembre 2009 portant des dispositions diverses (*Moniteur belge* du 31 décembre 2009), une base légale permettant au Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, d'octroyer une prime de rattrapage aux personnes invalides à partir du 1er mai 2010. Il est prévu que cet arrêté octroie un montant de 75 euros au mois de mai aux personnes en invalidité depuis plus de cinq ans. L'objectif est de faire un premier pas vers un véritable pécule de vacances.

L'impact budgétaire de cette mesure a été estimé à 11 139 900 euros. Mais il est évident que cette initiative est encore nettement insuffisante pour constituer un véritable pécule de vacances pour les personnes invalides.

Or, il est essentiel d'améliorer le revenu de ces personnes invalides, qui sont au nombre d'environ 235 000, pour leur assurer un niveau de vie décent. En effet, le calcul de l'allocation d'invalidité ne permet l'octroi que d'un pourcentage limité (parfois, à peine 40 %) de la rémunération journalière plafonnée. Des montants minima journaliers sont prévus mais ceux-ci sont particulièrement faibles.

Vakantiegeld is echter nog niet echt veralgemeend en sommige uitkeringstrekkers hebben er geen recht op, zoals wie een invaliditeitsuitkering ontvangt.

Onlangs heeft het Parlement wetsontwerp DOC 52 2299/025 aangenomen, dat de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen is geworden (*Belgisch Staatsblad* van 31 december 2009, derde editie). Met die tekst is er nu een wettelijke basis om de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, te machtigen de invaliden een « inhaalpremie » toe te kennen, met ingang van 1 mei 2010, met name 75 euro aan wie meer dan vijf jaar invalide is. Het is de bedoeling aldus een eerste stap te zetten in de richting van een echt vakantiegeld.

De budgettaire weerslag van die maatregel wordt op 11 139 900 euro geraamd. Het spreekt echter voor zich dat een dergelijk initiatief nog niet volstaat om in verband met de invaliden van een echt vakantiegeld te kunnen gewagen.

Het is echter van groot belang het inkomen te verhogen van die invaliden, alles samen zowat 235 000 mensen, om ze een menswaardige levensstandaard te garanderen. Op grond van de berekening van de invaliditeitsuitkering kan hun immers maar een beperkt percentage (soms amper 40 %) van de begrensde dagvergoeding worden toegekend. Er is voorzien in een minimumbedrag per dag, maar die bedragen liggen heel laag.

Situation — <i>Toestand</i>	Titulaires avec charge de famille — <i>Titularissen met gezinslast</i>	Titulaires sans charge de famille Isolés — <i>Alleenstaande titularissen zonder gezinslast</i>	Titulaires sans charge de famille cohabitants — <i>Samenwonende titularissen zonder gezinslast</i>
Travailleur régulier. — <i>Regelmatische werknemer</i>	48,30 euro(s)	38,65 euro(s)	33,14 euro(s)
Travailleur non régulier (indemnité minimum vital). — <i>Niet-regelmatische werknemer (minimumuitkering voor levensonderhoud)</i>	37,22 euro(s)	27,91 euro(s)	27,91 euro(s)

Il est choquant de constater que, dans certains cas, l'allocation attribuée est inférieure au seuil de pauvreté. Par exemple, un chef de ménage percevant l'indemnité minimum après un an de maladie percevra seulement 1 219 euros par mois, et 38 % des invalides avec charge de ménage sont dans ce cas...

Selon le baromètre interfédéral de la pauvreté 2009, 94 % des personnes en invalidité, au taux isolé, et 78 % des personnes en invalidité, en couple avec deux enfants, connaissent un risque élevé de pauvreté. En effet, aux dépenses quotidiennes s'ajoutent les dépenses de santé qui pèsent, logiquement, très lourd dans le

Het is verbijsterend te moeten vaststellen dat in bepaalde gevallen de toegekende uitkering lager ligt dan de armoedegrens: zo zal een gezinshoofd dat na één jaar ziekte recht heeft op de minimumvergoeding, amper 1 219 euro per maand ontvangen; 38 % van de invaliden met gezinslast verkeren in dat geval...

Volgens de Interfederale Armoedebareometer 2009 dreigt een hoog armoederisico voor 94 % van de invaliden die als alleenstaande worden beschouwd en voor 78 % van de gehuwde of samenwonende invaliden met twee kinderen ten laste. Naast de gewone huishoudelijke uitgaven zijn er immers ook de

budget d'une personne en invalidité, d'autant plus si elle a une ou plusieurs personnes à charge.

Le législateur a déjà tenté d'étendre l'octroi du pécule de vacances par la loi du 23 juin 1976 instaurant un pécule de vacances pour certaines catégories de personnes. Ce texte prévoit un article unique, rédigé comme suit :

« Les personnes qui, dans le cadre du régime général de la sécurité sociale, ont droit aux prestations prévues par :

— la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité;

— la loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés;

— la loi du 1er avril 1969 instituant un revenu garanti aux personnes âgées;

— la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, peuvent bénéficier d'un pécule de vacances.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, étendre le champ d'application de la présente loi à d'autres catégories de bénéficiaires de prestations sociales qu'il désigne. Il détermine en outre le montant, les conditions d'octroi, la périodicité du paiement et la date d'entrée en vigueur. ».

Mais cette disposition légale n'a jamais été exécutée et est devenue relativement obsolète. C'est pourquoi, il est proposé d'établir un nouveau texte légal instituant un pécule de vacances.

Ce nouveau texte cible les bénéficiaires d'une allocation d'invalidité. En effet, il est prioritaire d'améliorer leur niveau de revenus étant donné que les allocations qu'ils perçoivent actuellement ne permettent pas toujours de vivre décemment, alors que les soins de santé dont ils ont besoin exigent souvent des dépenses élevées.

Concrètement, la proposition prévoit l'octroi d'un pécule de vacances forfaitaire de 250 euros payable chaque année au mois de mai, pour les personnes en invalidité, à l'instar de ce qui se fait pour les personnes pensionnées. L'impact de cette mesure est estimé à environ 59 millions d'euros.

Une proposition de résolution a également été déposée intégrant l'objet de cette proposition de loi ainsi qu'une augmentation de l'indemnité minimum des chefs de ménage en invalidité et la majoration du

uitgaven voor gezondheidszorg, die voor een invalide logischerwijs heel zwaar doorwegen, zeker als de betrokkene een of meer personen ten laste heeft.

De wetgever heeft in het verleden al stappen gezet om aan sommige groepen vakantiegeld toe te kennen, zoals met de wet van 23 juni 1976 tot invoering van een vakantiegeld voor bepaalde groepen van personen. Die wet bevat een enig artikel, luidende :

« Zij, die in het kader van het algemeen stelsel van de sociale zekerheid :

— uitkeringsgerechtigd zijn als bedoeld in de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;

— uitkeringsgerechtigd zijn als bedoeld in de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan mindervaliden;

— uitkeringsgerechtigd zijn als bedoeld in de wet van 1 april 1969 betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

— uitkeringsgerechtigd zijn als bedoeld in de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, kunnen een vakantiegeld genieten.

Bij een in Ministerraad overlegd besluit kan de Koning de toepassingsfeer van deze wet verruimen tot andere categorieën uitkeringsgerechtigden die Hij aanduidt. Bovendien bepaalt Hij het bedrag, de toekenningsvoorwaarden, de periodiciteit van de uitbetaling, alsmede de datum van de invoeging. ».

Die wettelijke bepaling kreeg echter nooit uitvoering en is niet echt meer van deze tijd. Om die reden wordt voorgesteld te voorzien in een nieuwe wettekst waarbij een vakantiegeld wordt ingesteld.

In die nieuwe tekst wordt aangegeven dat wie recht heeft op een invaliditeitsuitkering, vakantiegeld krijgt. Er moet immers dringend werk worden gemaakt van een verhoging van het inkomen van de invaliden, want met de uitkeringen die ze thans ontvangen kunnen ze niet altijd decent leven, ook al omdat de gezondheidszorg die ze behoeven vaak veel geld kost.

Met deze tekst wordt concreet voorgesteld dat de invaliden een forfaitair vakantiegeld van 250 euro krijgen toegekend; dat bedrag zou jaarlijks in mei worden uitbetaald, zoals in de overeenkomstige regeling voor de gepensioneerden. De maatregel ten gunste van de invaliden zou zowat 59 miljoen euro kosten.

Voorts wordt ook een voorstel van resolutie ingediend, dat betrekking heeft op dezelfde aangelegenheid als dit wetsvoorstel, maar ook op een verhoging van de minimumuitkering voor invalide gezins-

supplément social aux allocations familiales des personnes en invalidité.

La présente proposition s'inspire de l'article 22 de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés instituant un pécule de vacances pour les personnes bénéficiant d'une pension.

André du BUS de WARNAFFE.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Un pécule de vacances de 250 euros, lié à l'indice des prix à la consommation (indice de base = 112,52) est accordé annuellement aux bénéficiaires d'une indemnité d'invalidité au sens de l'article 93 de la loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités.

Le Roi détermine les conditions d'octroi ainsi que les modalités de paiement du pécule de vacances et peut en modifier le montant.

Art. 3

À l'article unique de la loi du 23 juin 1976 instaurant un pécule de vacances pour certaines catégories de personnes, le premier tiret est abrogé.

8 octobre 2010.

André du BUS de WARNAFFE.

hoofden en op de verhoging van de sociale toeslag op de kinderbijslag voor invaliden.

Dit wetsvoorstel is ingegeven door artikel 22 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, waarbij voor de gepensioneerden in een vakantiegeld wordt voorzien.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Aan de gerechtigden van een invaliditeitsuitkering als bedoeld in artikel 93 van het koninklijk besluit van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, wordt jaarlijks een vakantiegeld toegekend van 250 euro, gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen (basisindex = 112,52).

De Koning bepaalt de voorwaarden van de toekenning en de wijze van uitbetaling van het vakantiegeld en kan het bedrag ervan wijzigen.

Art. 3

In de wet van 23 juni 1976 tot invoering van een vakantiegeld voor bepaalde groepen van personen wordt in het enig artikel de tekst bij het eerste gedachtestreepje weggelaten.

8 oktober 2010.